

Rolnummer : 37
Arrest nr. 42 van 10 november 1987

In zake : het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap, ingesteld door de Ministerraad op 29 juli 1986.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. DELVA en E. GUTT, de rechters I. PETRY, D. ANDRE, M. MELCHIOR, F. DEBAEDTS en L. DE GREVE,

bijgestaan door de griffier L. POTOMS,

onder voorzitterschap van voorzitter J. DELVA,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. ONDERWERP VAN HET BEROEP

Bij verzoekschrift van 29 juli 1986, bij ter post aangetekende brief dezelfde dag aan het Hof verzonden, heeft de Ministerraad beroep ingesteld tot vernietiging van de artikelen 4 en 10 van het decreet van 28 juni 1985 houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap.

II. DE RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Bij beschikking van 8 augustus 1986 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 46, § 1, 48 en 49 van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof.

Het bij artikel 58 van de organieke wet van 28 juni 1983 voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 september 1986.

Met toepassing van de artikelen 59, § 1, en 113 van dezelfde organieke wet zijn de kennisgevingen van het beroep gedaan bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 2 september 1986 en aan de geadresseerden bezorgd op 3 en 4 september 1986.

De Vlaamse Executieve heeft op 30 september 1986 een memorie ingediend.

Bij beschikkingen van 21 januari 1987 en 25 juni 1987 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 29 juli 1987 en 29 januari 1988.

Bij beschikking van 4 juni 1987 heeft het Hof beslist dat de zaak in gereedheid was voor de behandeling ter openbare terechtzitting en heeft het de terechtzitting op 26 juni 1987 vastgesteld.

Van deze beschikking is aan de partijen kennis gegeven en van de datum van de terechtzitting zijn hun advocaten in kennis gesteld bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 4 juni 1987 en aan de geadresseerden bezorgd op 5 en 9 juni 1987.

De Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Ministerraad hebben respectievelijk op 10, 18 en 25 juni 1987 een conclusie neergelegd.

Ter terechtzitting van 26 juni 1987 :

- zijn verschenen :

Mr. A. DANCKAERT, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel;

Mr. P. VAN ORSHOVEN, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-sstraat 30, 1040 Brussel;

Mr. B. CAMBIER loco Mr. R. ANDERSEN, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Waalse Gewestexecutieve, Kunstlaan 13-14, 1040 Brussel;

- hebben de rechters L. DE GREVE en M. MELCHIOR verslag uitgebracht;

- op verzoek van de andere partijen heeft het Hof de conclusie van de Ministerraad, ter griffie ontvangen op 25 juni 1987, dit is de dag voor de openbare terechtzitting, verworpen wegens de laattijdige mededeling ervan die onverenigbaar wordt geacht met het vereiste dat de debatten op tegenspraak worden gevoerd;

- zijn Mr. DANCKAERT, Mr. VAN ORSHOVEN en Mr. CAMBIER gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 52 en volgende van de organieke wet van 28 juni 1983, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Arbitragehof.

III. IN RECHTE

Onderwerp van het decreet

1.1. De Vlaamse Raad heeft het decreet aangenomen op 28 juni 1985. Het werd op dezelfde datum bekrachtigd en afgekondigd, en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 augustus 1985.

1.2. Het decreet regelt, blijkens artikel 1, aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis en artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2 bepaalt dat in artikel 1 van het decreet van 8 juli 1980 de woorden "Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België" gewijzigd worden in "Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 3 bepaalt dat de artikelen 2 tot 13 van het decreet van 8 juli 1980 vervangen worden door de artikelen 4 tot 10 van het nieuwe decreet.

Artikel 4 somt een aantal bepalingen op van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut die het van overeenkomstige toepassing verklaart op het Commissariaat-Generaal "zoals ze van kracht zijn op de datum van inwerkingtreding van dit decreet".

Artikel 5 beschrijft de opdracht die aan het Commissariaat-Generaal wordt toegewezen.

Artikel 6 voorziet in de mogelijkheid voor de Vlaamse Executieve om personeel aan te werven voor specifieke opdrachten van tijdelijke aard.

Artikel 7 beschrijft de taken van de Commissaris-Generaal.

Artikel 8 somt de inkomsten op waaruit de werkingsmiddelen van het Commissariaat-Generaal bestaan.

Artikel 9 regelt de toestand van een aantal personeelsleden van het voormalige Commissariaat-Generaal.

Artikel 10 bepaalt dat zolang de Vlaamse Executieve het statuut van het personeel niet heeft vastgelegd, het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, van toepassing blijft.

Artikel 11 bepaalt dat het decreet in werking treedt op de datum die door de Vlaamse Executieve wordt bepaald. In uitvoering van dit artikel werd de datum van inwerkingtreding bij besluit van de Vlaamse Executieve van 26 maart 1986 vastgesteld op 1 april 1986.

Wat de partijen betreft

2. Partijen in het geding zijn de Ministerraad, die het beroep heeft ingesteld, de Vlaamse Executieve die een memorie en een conclusie heeft ingediend en de Waalse Gewestexecutieve die een conclusie heeft ingediend.

Wat de bevoegdheid van het Hof betreft

3. In haar memorie betwist de Vlaamse Executieve de bevoegdheid van het Hof op grond dat artikel 13, §§ 3 en 6, van de bijzondere wet geen regel is die door of krachtens de Grondwet is vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, in de zin van artikel 1, § 1, van de organieke wet van 28 juni 1983, en dan ook geen norm is waarvan het Hof een eventuele schending behoort te censureren.

Op de terechtzitting heeft de Vlaamse Executieve, onder verwijzing naar 's Hof's arresten nr. 24, 28

en 27, in de zaken nr. 19, 20 en 22, waarbij voor recht is gezegd dat de bepalingen van artikel 13, §§ 3 en 6, wel regels zijn die de onderscheiden bevoegdheid bepalen van de Staat, de Gemeenschappen en Gewesten, verklaard dat ze de opgeworpen exceptie van onbevoegdheid intrekt.

Het Hof verleent de Vlaamse Executieve akte van de intrekking van haar exceptie van onbevoegdheid.

Ten gronde

4.A. De Ministerraad voert twee middelen aan.

a) Ten aanzien van het eerste middel

4.A.1. De Ministerraad voert in het eerste middel de schending aan van artikel 13, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

4.A.1.a. In een eerste onderdeel stelt de Ministerraad dat het decreet artikel 13, § 3, van de bijzondere wet schendt doordat het nalaat het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap onder te brengen in één van de categorieën vermeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, terwijl artikel 13, § 3, van de bijzondere wet een principiebepaling is, volgens welke alle instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten onder toepassing vallen van de wet van 16 maart 1954.

Ter terechtzitting concludeert de Ministerraad zich te gedragen naar de wijsheid van het Hof gelet op de arresten van het Hof, in de zaken met rolnummers 20 en 35.

4.A.1.b. In het tweede onderdeel van het eerste middel stelt de Ministerraad dat het imperatief karakter van de bepalingen van artikel 13, §§ 3 en 6, van de bijzondere wet het de Vlaamse Raad belette, zoals hij het doet bij artikel 4 van het bestreden decreet, tussen de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 die te kiezen welke van toepassing zullen zijn op de instelling.

4.A.2. De Vlaamse Executieve is van oordeel dat het eerste middel in geen van zijn onderdelen gegrond is en dat het eerste onderdeel bovendien feitelijke grondslag mist.

4.A.2.a.1. Na verwezen te hebben naar de rechtspraak van het Hof in de zaken met rolnummers 19, 20, 22 en 35 stelt de Vlaamse Executieve dat noch de tekst van artikel 13, § 3, van de bijzondere wet noch het aan de grondslag van die bepalingen liggende eenvormigheidsbeginsel de decreetgever verplichten een door hem opgericht organisme van openbaar nut onder te brengen in één van de categorieën van de wet van 16 maart 1954. Alleen mag de instelling niet aan het "globale" controlesysteem van die wet worden onttrokken, wat ten deze geenszins is geschied.

4.A.2.a.2. In artikel 4 van het bestreden decreet worden de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 opgesomd waaraan het Commissariaat-Generaal is onderworpen, zodat het wel degelijk in het controlesysteem van die wet is ondergebracht. Bovendien, aldus de Vlaamse Executieve, zijn de toepasselijk verklaarde bepalingen die van de categorie A van de wet van 16 maart 1954 zodat het Commissariaat-Generaal wel degelijk is ondergebracht in één van de categorieën van die wet.

4.A.2.b. Ook het tweede onderdeel van het eerste middel is volgens de Executieve ongegrond. In de selectie die artikel 4 van het bestreden decreet maakt tussen de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 die op de opgerichte instelling toepasselijk zijn, schuilt evenmin een schending van artikel 13, § 3, van de bijzondere wet, aangezien de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 onmogelijk alle tegelijk op éénzelfde instelling toepasselijk kunnen zijn. In onderhavig geval werd het Commissariaat-Generaal uitdrukkelijk ondergebracht in de categorie A van de wet van 16 maart 1954, precies door de aangeklaagde "selectie" van de op die categorie toepasselijke bepalingen.

4.A.3. De Executieve van het Waalse Gewest betoogt dat geen van beide onderdelen van het eerste middel gegrond is.

4.A.3.a. Wat het eerste onderdeel betreft, verwijst de Executieve naar het arrest nr. 27 van het Hof van 22 oktober 1986 (zaak met rolnummer 22) in zake het beroep tot vernietiging van het decreet van het Vlaamse Gewest van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer. In dit arrest oordeelde het Hof dat artikel 13, § 3, van de bijzondere wet geen verplichting bevat enige bij decreet opgerichte instelling waarop dat artikel toepassing vindt, uitdrukkelijk bij een van de categorieën bedoeld door de wet van 16 maart 1954 in te delen.

4.A.3.b. De Executieve is van oordeel dat het tweede onderdeel van het eerste middel evenmin gegrond is. Het is geenszins de wil van de decreetgever geweest het Commissariaat-Generaal aan de regeling van de wet van 16 maart 1954 te onttrekken. Dat blijkt - aldus de Executieve - uit de tekst van artikel 4 van het decreet dat uitdrukkelijk verwijst naar de wet van 16 maart 1954; de bepalingen van die wet die het artikel opsomt zijn die welke van toepassing zijn op de in categorie A ingedeelde instellingen. Dit wordt overigens bevestigd door de parlementaire voorbereiding van het bestreden decreet.

Eerste onderdeel van het eerste middel

4.B.1. Op grond van de door de Vlaamse Raad gemaakte selectie van artikelen uit de wet van 16 maart 1954 en van de parlementaire voorbereiding van het decreet, stelt het Hof vast dat het duidelijk de bedoeling is geweest van de decreetgever de genoemde instelling in categorie A van meergemelde wet onder te brengen en dat afgezien van het gelijktijdig van toepassing maken van de §§ 1, 2, 4 en 5 van artikel 10 die betrekking hebben op de instellingen van de andere categorieën.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is niet gegrond.

Tweede onderdeel van het eerste middel

4.B.2.a. Artikel 4 van het bestreden decreet duidt enerzijds de organen aan die belast zijn met de uitoefening van de bevoegdheidstoewijzing conform artikel 13, § 5, van de bijzondere wet, en somt anderzijds een reeks bepalingen uit de wet van 16 maart 1954 op die, zoals ze van kracht zijn op de datum van inwerkingtreding van het decreet, van toepassing zijn op het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap, met name : "artikel 2, eerste, derde en vierde lid; artikel 3, § 1, § 3, § 4 en § 5; artikelen 4 en 5; artikel 6, § 1, § 2, § 3, § 5 en § 6; artikel 6bis § 1; artikelen 7 en 8; artikel 10 § 1, § 2, § 4 en § 5; artikel 11, § 1; artikelen 12, 13, 14, 15 en 22".

4.B.2.b.1. Op te merken valt dat de decreetgever door, overeenkomstig artikel 13, § 5, van de bijzondere wet, de Vlaamse organen aan te wijzen die de bevoegdheden moeten uitoefenen die bij

de wet van 16 maart 1954 aan nationale organen zijn opgedragen, geenszins afbreuk heeft willen doen aan artikel 13, § 6, van de bijzondere wet, met name aan de bevoegdheden die de nationale Minister bevoegd voor het Openbaar Ambt krachtens die bepaling in handen heeft gehouden.

4.B.2.b.2. Op het tijdstip waarop het decreet is bekendgemaakt voorzag de wet van 16 maart 1954 in drie (thans vier) verschillende categorieën van instellingen van openbaar nut (A, B, C), waarop verschillende controleregels van toepassing zijn. Artikel 4 van het decreet van 28 juni 1985 heeft hoofdzakelijk de bepalingen van voormelde wet van toepassing gemaakt die van toepassing zijn op de instellingen van categorie A en die op de opgerichte instelling konden betrekking hebben.

Door de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 met betrekking tot de instellingen van categorie A van toepassing te verklaren op het Commissariaat-Generaal, heeft het decreet van 28 juni 1985 deze instelling geenszins onttrokken aan de toepassing van de wet van 16 maart 1954.

De selectie doorgevoerd door de decretale wetgever tussen de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 is evenwel slechts geoorloofd op voorwaarde dat deze selectie de economie van artikel 13, in zijn geheel beschouwd, niet miskent.

Uit artikel 13 blijkt dat de bijzondere wetgever de financiële, budgettaire en administratieve controletechnieken die gelden voor de op het nationale vlak bestaande instellingen van openbaar nut, op gelijkvormige wijze heeft willen toepasselijk maken op de door het artikel beoogde instellingen van de Gewesten en de Gemeenschappen.

Het in artikel 13, § 3, van de bijzondere wet opgenomen beginsel van de gelijkvormigheid houdt noodzakelijkerwijze in dat de decreetgever de toepassing van eventuele latere wijzigingen van het in de wet van 16 maart 1954 vervatte controlesysteem niet mag verhinderen.

Hierbij mag evenwel niet uit het oog worden verloren dat de uitoefening van de controle op de instellingen van openbaar nut die van de Gewesten en Gemeenschappen afhangen door artikel 13, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 uitdrukkelijk aan de organen van die Gewesten en Gemeenschappen is toevertrouwd. Elke aanpassing of wijziging van controletechnieken die tot voorwerp of tot gevolg zou hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de eerder vermelde bevoegdheidstoewijzing zou op rechtsgeldige wijze slechts door de bijzondere wetgever kunnen worden aangenomen.

De bepaling van artikel 4 van het bestreden decreet "zoals ze van kracht zijn op de datum van inwerkingtreding van dit decreet" heeft tot gevolg dat eventuele latere wijzigingen, door de nationale wetgever, van de in de wet van 16 maart 1954 opgenomen controletechnieken - binnen de door de bijzondere wetgever aan de Gemeenschappen en Gewesten uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheden - niet van rechtswege van toepassing zouden zijn op het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap.

De bepaling van artikel 4 van het bestreden decreet "zoals ze van kracht zijn op de datum van inwerkingtreding van dit decreet" schendt dan ook artikel 13, § 3, van de bijzondere wet.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is slechts in die mate gegrond; voor het overige is het ongegrond.

b) Ten aanzien van het tweede middel

5.A.1. De Ministerraad voert in het tweede middel de schending aan van artikel 13, § 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Volgens de Ministerraad schendt artikel 10 van het decreet deze bepaling, enerzijds doordat het in zijn eerste deel - "zolang de Vlaamse Executieve het statuut van het personeel niet heeft vastgelegd," - heeft nagelaten voorbehoud te maken wat de bevoegdheid betreft die door artikel 13, § 6, van de bijzondere wet en door artikel 11 van de wet van 16 maart 1954 aan de nationale Minister van Openbaar Ambt is verleend met betrekking tot de vaststelling van het administratief en geldelijk statuut, en anderzijds doordat zijn tweede deel - "blijft het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, van toepassing" - een bepaling is die de Vlaamse decreetgever vooraf voor akkoord aan de nationale Minister van Openbaar Ambt had dienen voor te leggen.

5.A.2. De Vlaamse Executieve betoogt dat het tweede middel niet gegrond is.

De Vlaamse Executieve meent dat het akkoordvereiste waarvan sprake niet rechtstreeks voortvloeit uit artikel 13, § 6, van de bijzondere wet, doch uit een combinatie van deze bepaling met de paragrafen 5 en 6 van hetzelfde artikel en met artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954.

Vervolgens is de Vlaamse Executieve van oordeel dat artikel 13, § 6, van de bijzondere wet slechts een verplichting oplegt aan de Executieve, en niet aan de decreetgever. De decreetgever zou slechts in strijd handelen met artikel 13, § 6, van de bijzondere wet indien hij de toepassing van deze bepaling zou verhinderen of uithollen, wat ten deze hoegenaamd niet is geschied.

5.A.3. De Waalse Gewestexecutieve betoogt dat de decreetgever door het uitvaardigen van het bestreden artikel 10 van het decreet geenszins geheel of gedeeltelijk het administratief en geldelijk statuut van het personeel zelf heeft bepaald. Enerzijds belet het eerste deel van dit artikel niet dat de instemming van de nationale Minister van Openbaar Ambt over dat statuut wordt gevraagd, anderzijds beperkt de decreetgever zich ertoe, in het tweede deel van artikel 10, het koninklijk besluit van 8 januari 1973, dat de instemming van de nationale Minister van Openbaar Ambt heeft verkregen, bij wijze van overgangsmaatregel, van toepassing te verklaren op het personeel.

5.B.a. Artikel 13, § 3, van de bijzondere wet maakt de wet van 16 maart 1954 van toepassing op de instellingen van de door dit artikel beoogde Gewest- en Gemeenschapsinstellingen van openbaar nut, inclusief artikel 11, § 1, dat bepaalt : "De Koning stelt (...) het statuut van het personeel der in artikel 1 vermelde instellingen vast, op de voordracht van de minister of van de ministers, onder wie ze ressorteren en in overeenstemming met de Minister die het Openbaar Ambt in zijn bevoegdheid heeft".

Artikel 13, § 6, van de bijzondere wet luidt : "Met uitzondering van de vaststelling van het administratief en geldelijk statuut, worden de bevoegdheden die door de hierboven vermelde wet van 16 maart 1954 worden toegekend aan de Minister tot wiens bevoegdheid het Openbaar Ambt behoort, uitgeoefend door de overeenkomstige organen van de Gemeenschap of het Gewest".

Uit de combinatie van de geciteerde bepalingen volgt dat het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten wordt vastgesteld door de Executieve, die evenwel beslist in overeenstemming met de nationale minister tot wiens bevoegdheid het Openbaar Ambt behoort. De Executieve heeft

bijgevolg het initiatiefrecht, doch behoeft het akkoord van de genoemde minister. De bijzondere wetgever heeft op die manier andermaal een harmonie willen nastreven tussen regels betreffende de nationale instellingen en die welke de door artikel 13, § 3, bedoelde gemeenschaps- of gewestelijke instellingen van openbaar nut beheersen.

5.B.b.1. De verplichting van artikel 13, § 6, van de bijzondere wet geldt voor de Executieve. De decreetgever zou evenwel artikel 13, § 6, van de bijzondere wet schenden, als hij de toepassing van die bepaling in de weg stond of die bepaling uitholde.

Ten deze maakt enerzijds artikel 4 van het aangevochten decreet op het Commissariaat-Generaal uitdrukkelijk artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954 van toepassing; anderzijds bevat het bekritiseerde artikel 10 van hetzelfde decreet geen enkele bepaling waarbij de decreetgever de Executieve ervan zou hebben ontheven het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de betreffende instelling vast te stellen.

Buitendien constateert het Hof. dat de decreetgever bij de twee voormelde bepalingen de Executieve oplegt het statuut te bepalen met inachtneming van artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954. Hij heeft dus de toepassing van artikel 13, § 6, van de bijzondere wet niet willen beletten.

5.B.b.2. Voor het overige bepaalt artikel 10 dat, in afwachting dat de Executieve het statuut vaststelt, het personeel van het Commissariaat-Generaal onderworpen blijft aan het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut.

Bedoeld koninklijk besluit is op het personeel van het Commissariaat-Generaal toepasselijk gemaakt bij besluit van de Vlaamse Executieve van 22 maart 1982, dat is uitgevaardigd nadat het op 14 september 1981 de instemming van de Minister van Openbaar Ambt had verkregen.

Noch de naamsverandering door het decreet van 28 juni 1985, noch de nieuwe taken die door genoemd decreet aan het Commissariaat-Generaal zijn opgedragen, hebben de continuïteit van die instelling aangetast, zodat het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 maart 1982 in werking is gebleven.

De bepaling van artikel 10 van het aangevochten decreet, luidens welke "het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, van toepassing blijft", is een louter declaratieve bepaling waarbij de decreetgever, omwille van de rechtszekerheid, constateert dat voormeld besluit uitwerking blijft hebben ten aanzien van het Commissariaat-Generaal.

De bepaling van artikel 10 van het decreet houdt geen schending in van artikel 13, § 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

1. vernietigt in artikel 4 van het decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap, de woorden "zoals ze van kracht zijn op de datum van inwerkingtreding van dit decreet";
2. verwerpt het beroep voor het overige.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, conform artikel 55 van de organieke wet van 28 juni 1983, op de openbare terechtzitting van 10 november 1987.

De griffier,
L. POTOMS

De voorzitter,
J. DELVA